המבריל, ואח"כ שהחיינו , וביום טוב שאין בו זמן סלכה כרב דאמר יקנה, יין קדום כר הבדלה. וכחפלת ערבית של מולאי יום טוב לחולו של מועד מבדיל על היין אבל לא על ידי אור. ואמר ר' זירא יום טוב שחל להיות באמלע שבת, אומר בין קדש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה, בא"י המכדיל בין קדש לחול. מאי טעמא סדר הבדלות הוא מוכה:

סדר חג שבועות

לחג שבועות מעריב, כך אמר רב נטרונאי גאון ז"ל בלילי ימים טובים שחוממין ברוך אתה ה' פורם סוכת שלום עלינו ועל עמו ישראל מנחם ציון ובונה ירושלים, אסור לחתום כך, שכך אחז"ל ר' אומר אין חותמין בשתים: ועומרין בתפלה ומתפללין אבות וגבורות וקרושת השם ואתה בחרתנו כמו בפסח, אלא שאומר את יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו עד זכר ליציאת מצרים, ואומר יעלה ויבא וכו' והשיאנו. ויום טוב שחל להיות בשבת אומר שבתות למנוחה ומוערים לשמחה ויום המנות הזה ויום חג השבועות הזה, וחותם בא"י מקדש השבת ושראל והומנים:

ואמר רבא יו"ע שחל להיות בשבת שליח לבור היורד לפני החיבה במעריב אינו
לריך להזכיר של יום טוב , שאלמלא שבת אין שליח לבור יורד לפני המיבה
בערבית ביום טוב , דכי תקיטו רבנן לא תקיטו אלא בשבת מפני סכנת שדים :
וכדרך שמתפלל בערבית כך מתפלל בשחרית , ומוליאין ב' ס"ת וקורין ביום ראשון
מן בחדש השלישי עד סוף פסקא , ומפטיר קורא מן וביום הבכורים עד סוף
פסקא , ומפטירין ביחזקאל מן ויהי בשלשים שנה עד וחשאני רוח. ויום שני כל
הבטר עד סוף פסקא , וקורא מפטיר כאחמול , ומפטירין בחבקוק , מן וה'
בהיכל הדשו עד למנלת בנגינותי :

רעומדין כתפלת מוסף, ואומר מגן ומחיה והאל הקרוש: ואימר אתה בתרתנו מכל העמים עד זכר ליציאת מצרים: או"א מפני רשאינו גליט מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו וכו' עד כמו שבתכת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור: וביום הבכורים בהקריבכם וגו' עד ושני תמידין כהלכתן: או"א מלך רחמן רחם עלינו וכו' עד כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך. והשיאנו וכו':

וסודר הש"ן את התפלה כולה, כדכתיבא לעיל, עד אשר נהן לך, ומתחיל אזהרות, וכשמסיים אומר והשיאנו וכו' ואומר עבודה והודאה, וברכתי בהגים ושים שלום: ואומר קדש תתקבל:

סדר תשעה באב

ובתשעה באב ערכית ושחרים ומנחה מתפלל שמונה עשרה כמו כחול, וכשמגיע עד ולירושלים עירך ברחמים תשוב ובנה אותה בנין עולם

צולם בימינו, אומר:

רחם⁸⁰ ה' אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך ועל ציון משכן כבורך ועל העיר הבזויה ואבלה והשוממה. הנתונה ביד זרים, הרמומה ביד עריצים ויבלעוה (לגאי יונים) [לגיונות] ויירשוה עובדי פסילים. ולעמך ישראל באהבה נתתה ולזרע יעקב ירושה הורשתה. נערה ה' אלהינו מעפרה והקיצה מארץ דויה. נפחד עליה סוכת שלומך כנהר שלום וכנחל שומף שלל גוים, כי אתה ה' באש הצתרה ובאש אתה עתיד לבנותה, שנא' ואני אהיה לה נאם ה' תומת אש סביב ולכבור אהיה בתוכה, ברוך אתה ה' מנחם ציון ובונה ירושלם: זו התפלה שתתפללין אהיה בתוכה, ברוך אתה ה' מנחם ציון ובונה ירושלם: זו התפלה שתתפללין מכוחה:

ובשחרית יורד שליח לבור ומחפלל ככל התעניות , ואומר סליחות בחנון ומרבס ועננו בין גואל לרופא , ויחיד אומרה בשומע תפלה כמו שאומר בכל תעניות , וכך מנהג בשתי ישיבות :

ותשעה באב שחל להיות במולאי בבת אין אומרים ויהי נועם ה' אלהינו , וכן סדכ קדושה הכי נמי , דכל מקום שחין אומרים ויהי נועם אין אומרים סדרה קדושה . ולאחר שקורא קינות אומר ובא לציון גואל , ואתה קרוש , וקרא זה אל זה, אבל ודאי ואני זאת בריתי אין אומר, מפני בקראו קינות, ואי אפשר לומכ ואני זאת בריתי אותם, שיש בכופו לא ימושו מפיך, לפיכך אומר ובא לניון גואצ וחלרי זחת בנינו לוונט, שם כטוכית מנהג בשתי ישיבות. וכך בקדושא דסדרת [ואתה קדוש] וכוליה סידרא, וכך מנהג בשתי ישיבות. וכך בקדושא דסדרת של שחרית אין אומר ואני זאת בריתי כמו בערבית. ומוליאין ס"ח וקורין ניך כי תוליד בנים עד סוף פסקא, ומפטירין בירמיה אסוף אסיפס עד כי באלה חפלתי נאם ה'. והכי אמר רב נטרונאי בר' הילאי ריש מתיבתא, בחשעה באב אין קורין אלא שלשה בלבד , והמפטיר בנביא הוא יקרא שליםי , כדרך שעושין במנחה של יום הכפורים שמי שקורא שלישי הוא מפטיר בנביא . והמפטיר בחשעה בחב לריך לברך לפניה ולחחריה , חלח שבתחלה מברך חחת ולבסוף מכרך שלם, צדיק בכל הדורות, ורחם על ציון, ואת צמח דוד, ורביעית אין מברך. וחשעה באב שחל להיות בין בשני בין בחמישי בין באחד בשבת ובשלישי וברביעי , בשחרים קורין כי חוליד בנים , במנחה ויחל משה . וכך אמר רב נטרוכאי רים מחיבתה, חשעה בהב שחל להיות בשבת, להכדיל בשבת אי הפשר שכשתקמ חז"ל מקנה כדרב מחליפא בר אבימי אמר שמואל מתפלל אדם של מוצאי חז"ל חקנה כדרב תחליפת כר מכיני נונו שנונות מונפי, נווט של מונחי שבת בשבת ואומר הבדלה על הכוס , דוְקָא דאין לו יין במולאי שבת, אבל במקום שמלוי יין אין עושין כן, וזה שיש לו יין אסור בו באוחה שעה *) דאמר מר ערב חשעה באב לא יאכל בשר ולא ישתה יין , וליפער מן ההבדלה כל עיקר אי אפשר, שהרי לא טעם כלום משנכנס חול, הלכך אין מקנה אלא להבדיל למולאי חשעה באב , וכך אנו נוסגין , וכך ראינו רבוחינו עושים , אבל לא

⁸⁰⁾ בירושלמי ברכוח על משנה רג'א בכל יום אדם מתפלל י'ח, מתחיל רחם כ' אלהינו , ע"ש כל בנוסחא שהיא קרובה לנוסחת הרע"ג בקוח שנויים. ¹³) האנודרם"ם הניא זה , וכתב שרב סעדי' כתב נמנחה בלבד, ונחששק המנהג כר' כעדי', וע' בב"י. *) עיין ברא"ש סוף הענית ובעור וכ"י ס' חקנ"ו, מה שמביא בשם בס"ג.